

Det er jo ikke det, det handler om. Det handler om de direktiver. Vi kunne også have en anden model for åbenhed. Man kunne også have en førstebehandling af alle direktiver her i salen, så man ad den vej havde referatført, hvad de enkelte partier mente om de enkelte forslag. Det er noget, Dansk Folkeparti tidligere har fremført, og det vil vi da gerne fremføre igen ved den her lejlighed.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Europaudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 83:

Forslag til folketingsbeslutning om dansk veto imod EU's direktiv om aktindsigt.

Af Keld Albrechtsen (EL) og Søren Kolstrup (EL).

(FremSAT 1/2 2000).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Jeg glæder mig til, at vi igen i fuld offentlighed kan diskutere et vigtigt EU-anliggende her i salen og ikke i et udvalg. Danmark har mere end nogen anden presset på for at styrke borgernes adgang til akter i EU. Der er sket en række fremskridt. De gældende regler blev til, ikke mindst efter dansk pres, og senest med Amsterdamtraktaten, hvor retten til aktindsigt blev indskrevet. I praksis er der sket fremskridt. Omkring 90 pct. af alle anmodninger om aktindsigt besvares i dag positivt.

I december 1999 tog Danmark sammen med Sverige initiativ til et udspil om åbenhed og

aktindsigt. Det indeholdt en række konkrete forslag til nye regler om aktindsigt. Det har givet resultat. Kommissionens forslag indeholder mange af de forbedringer, som vi har foreslået.

Kommissionens forslag lægger op til en række konkrete fremskridt for åbenheden i EU. Kommissionen foreslår, at der skal være mulighed for at få indsigt i alle dokumenter, der indgår i EU-institutionernes arbejde. Efter de gældende regler gives der kun aktindsigt i dokumenter, som institutionerne selv har udarbejdet. Her foreslås der altså aktindsigt i alle dokumenter, hvilket er meget væsentligt.

Med forslaget kan EU-institutionerne ikke mere tilbageholde en hel rapport, blot fordi der enkelte steder i rapporten er fortrolige oplysninger; så meget som muligt af rapporten skal udleveres og kun reelt fortrolige oplysninger kan tilbageholdes. Det vil sige, at princippet om ekstrahering, som kendes fra de danske regler, er medtaget i forslaget. Her betrædes i EU-sammenhæng nyt land.

Det er også fremskridt, at hver institution skal oprette et offentligt dokumentregister. Uden et register er man som borger ofte henvist til at lede i blinde. Kun Ministerrådet har i dag et sådant register.

Forslaget sikrer også, at arbejdet i de flere hundrede komiteer, der bistår Kommissionen med at vedtage retsakter, nu kommer frem i lyset. Dokumenterne i disse komiteer bliver nu omfattet af aktindsigt. Det kaster lys over beslutninger, der vedrører borgerne, f.eks. inden for fødevareresikkerhed.

Jeg anser disse forbedringer, som er indbygget i Kommissionens udspil, for at være virkelig væsentlige, men det er samtidig klart, at der efter Danmarks opfattelse bør ske en række forbedringer af Kommissionens forslag, og det gælder især undtagelserne fra aktindsigt. Det er artikel 4 i Kommissionens forslag.

Hensyn til beskyttelse af særlige interesser er en nødvendig del af reglerne om aktindsigt, og det gælder også de danske regler. Regeringen lægger afgørende vægt på, at begrænsningerne er klare og velbegrundede, og her er Kommissionens forslag ikke godt nok. Kommissionen har i sit forslag forsøgt at præcisere de gældende undtagelser fra aktindsigt. Efter Kommissionens opfattelse er forslaget først og fremmest en beskrivelse af gældende praksis, hvor – som nævnt – langt de fleste anmodninger imødekommes. Fra dansk side finder vi imidlertid, at den gældende praksis på en række punkter